

Sygn. akt V Uz 4/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Leżańska

SR (del.) Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2015 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie zawarte w punkcie „3”

wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 6 maja 2015r.

sygn. akt IVU 109/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu – Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temuż sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Na rozprawie w dniu 6 maja 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zwrot kosztów postępowania (w tym kosztów zastępstwa procesowego), a także kosztów dojazdu wnioskodawcy K. K. do biegłych sądowych oraz dojazdów do sądu ubezpieczonego i jego pełnomocnika na trzy rozprawy sądowe.

Postanowieniem zawartym w punkcie „3” wyroku z dnia 6 maja 2015 roku Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. oddalił wniosek K. K. o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że nie uwzględnił wniosku o przyznanie zwrotu kosztów wraz z kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 102 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie złożonym w dniu 3 czerwca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o jego zmianę i zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Skarżący zarzucił postanowieniu naruszenie przepisów prawa procesowego:

– art. 102 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie, tj. odstąpienie od obciążenia organu rentowego kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w sytuacji, gdy zgodnie z wyrokiem Sądu I instancji zmieniono zakres ustaleń organu rentowego oraz przyznano dodatkowe świadczenia z tytułu wypadku, któremu uległ powód, a po stronie ZUS nie wystąpiły szczególnie uzasadnione okoliczności będące podstawą do skorzystania z dobrodziejstwa art. 102 k.p.c., które powinno mieć zastosowanie jedynie wyjątkowo;

– art. 100 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, gdy w zakresie roszczeń, które były przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu brak jest podstaw do stosowania stosunkowego rozliczenia kosztów, bowiem każda zmiana na korzyść odwołującego się powoduje uwzględnienie jego odwołania jako całości.

Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne i prowadzi do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Zaskarżonym postanowieniem oddalił wniosek K. K. o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że nie uwzględnił wniosku o przyznanie zwrotu kosztów wraz z kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 102 k.p.c.

Art. 100 k.p.c. stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Zasada wzajemnego zniesienia kosztów procesu mieć zatem zastosowanie wówczas, gdy każda ze stron poniosła koszty procesu w tej samej lub zbliżonej wysokości oraz gdy strony w jednakowym stopniu przegrały sprawę. Gdy jedna z tych przesłanek nie jest spełniona, np. strony wprawdzie w równym lub w zbliżonym stopniu przegrały sprawę, ale każda z nich poniosła koszty w różnej wysokości, zasada wzajemnego zniesienia kosztów nie ma zastosowania i w takiej sytuacji sąd powinien rozliczyć koszty według zasady stosunkowego rozliczenia kosztów procesu. Podobnie należy ocenić sytuację, gdy wprawdzie każda ze stron poniosła koszty w tej samej wysokości, ale w różnym stopniu przegrała sprawę.

Ponadto należy podnieść, że w uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy przywołał dodatkowo art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogólnie. Przepis ten wprawdzie daje sądom swobodę przy rozstrzygnięciu o zwrocie kosztów procesu, gdy zastosowania określonej w art. 98 k.p.c. odpowiedzialności, nie można by pogodzić z zasadą słuszności, jednakże nie powinno budzić wątpliwości, że zastosowanie przez sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które uzasadniałoby odstąpienie od obciążania kosztami procesu strony przegrywającej. Tymczasem w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji nie wskazał żadnego szczególnie uzasadnionego przypadku, który przemawiałby za zastosowaniem zasady słuszności i nieobciążaniem organu rentowego kosztami procesu.

W ocenie Sądu Okręgowego lakoniczne uzasadnienie zaskarżonego postanowienia uniemożliwia jego kontrolę instancyjną, albowiem na jego podstawie nie jest możliwe nawet ustalenie, którą z zasad rozliczenia kosztów procesu Sąd I instancji przyjął na potrzeby rozpoznania wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o zwrot kosztów procesu.

W związku z powyższym zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy w sposób zgodny z przepisami procesowymi rozpozna wniosek pełnomocnika pozwanego o przyznanie kosztów postępowania i zadba, aby sporządzone uzasadnienie zawierało elementy określone w art. 328 § 2 k.p.c. w zw. art. 357 k.p.c. oraz z art. 361 k.p.c.

Wydając rozstrzygnięcie w sprawie Sąd I instancji będzie miał także na uwadze regulację zawartą w art. 98 k.p.c. ustawy z dnia 28 lipca 2014 roku o kosztach sądowy w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.), zgodnie z którą w toku postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi Skarb Państwa oraz katalog wydatków określony w art. 5 ww. ustawy.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 2 k.p.c.